

[Christmas Møller.]

om vi var villige til at tage en stor Anstrengelse for en Sag, som vi alle gerne ønskede løst.

For det skal den højtærede Regering ikke være i Tvivl om, at enhver Anstrengelse — men mere i Gerning, i Arbejde og Penge end i Ord —, som kunde tage Flygtningene bort fra Sydslesvig og lade Problemet Sydslesvig komme til at staa for den fastboende og hjemmehørende Befolkning som et Problem, de selv alene havde at tage Stilling til, vil vi yde Støtte. Jeg kan naturligvis ikke forlange, at den højtærede Udenrigsminister skal kunne svare paa noget saadant her straks, men jeg beder ham overveje, om dette ikke var en Mulighed, som i hvert Fald vilde borttage et stort Problem for os og anbringe det sydslesvigske Spørgsmaal i et meget klarere Lys, end det staaar i i Dag. Resultatet af det, vi har hørt her i det høje Ting til nu, er, at Flygtningeproblemet ligger snarest slettere, end det nogen Sinde har ligget. Altsaa maa Opgaven være at undersøge, om der var en Mulighed for os for Forbedring, og vi havde jo Ret til som dansk Stat, der altid har været interesseret i det sydslesvigske Spørgsmaals Udvikling, at sige: Vi vil yde et Offer her, som vi ellers ikke vilde yde, men som netop staaar i Forbindelse med Problemet Sydslesvig.

Det tredie Spørgsmaal, som Udenrigsministeren stærkt beskæftigede sig med, var selve Situationen i Sydslesvig for den hjemmehørende Befolkning, og hvad der paa dette Omraade er opnaaet og i den kommende Tid kan opnaas. Den højtærede Udenrigsminister gjorde dør den Bemærkning, som jo er selvfølgelig, at han var enig i de Betragtninger, den højtærede Statsminister havde fremsat den 10. Januar, Sp. 1643 i Folketingstidende, med de kendte fire Punkter, hvortil der for mig kun er at svare, at der allerede her i det høje Ting fra vor Side er givet Besked om, at vi altid har hævdet: Ingen Magt- og Voldspolitik. Vi har altid hævdet, i Modsætning til andre, at der ikke kunde foregaa en Afstemning i Dag, og vi har altid hævdet, at der skulde gøres et energisk Arbejde af Regeringen og Folket for at støtte det danske Mindretal. Om den afgørende Afstemning, som maaske engang vil komme, gjorde jeg den Bemærkning i Tilslutning til Statsministerens Tale — hvilket jeg aldrig har faaet Svar paa, og det kan for saa vidt ogsaa være det samme —, at jeg mente, der ikke blot skulde være Afstemning i Sydslesvig, men det danske Folk maatte ogsaa have Ret til at tale med i

dette Spørgsmaal, og det tror jeg ikke, Statsministeren egentlig er uenig med mig i.

Udenrigsministeren sagde, hvad jeg gerne vil understrege, at med Hensyn til dette Spørgsmaal maatte vi føre en Politik paa lang Sigt og væbne os med stor Taalmodighed og være glade over, at en Række Resultater var opnaaet, Skoleresultater, Resultater med Hensyn til Besøg, Resultater med Hensyn til Foredragsholdere og Skuespillere, hele den kulturelle Kontakt. Ud fra, hvis jeg maa sige det saadan, mit Kend- og Venskab til den højtærede Udenrigsminister skal jeg saamænd ikke bede ham svare, men skal kun konstatere, at det med Sandhed kan fastslaaes, at den Række af Resultater, som man nu siger er opnaaet for det danske Mindretal, har for største Delens Vedkommende, ja, maaske for alles Vedkommende, deres Udspring i det Arbejde, som er gjort for Maanedene tilbage, og som begyndte allerede efter Befrielsen. Jeg siger ikke dette for min egen Skyld, for det kan i denne Forbindelse være ligegyldigt, men jeg siger det for at understrege det Arbejde, som Udenrigsministeriet og dets Embedsmænd paa dette Omraade har udført.

Jeg er fuldkommen enig med den højtærede Udenrigsminister, naar han siger, at med Hensyn til den politiske Status i Fremtiden er det for tidligt at udtale sig, og at man ikke kender en lang Række Faktorer, som kan være bestemmende for, hvorledes Status kan blive ogsaa i den Overgangsperiode, som maaske ad Aare kommer, inden den endelige Afgørelse finder Sted. Det kunde ikke falde mig ind at prøve paa at presse Udenrigsministeren til at sige det ene eller det andet i den Retning.

Jeg understreger altsaa, at den højtærede Udenrigsminister her har redegjort for en Politik med Hensyn til det sydslesvigske Spørgsmaal, som er nøgtern og besindig, som lægger Vægt paa de praktiske Resultater, som gerne vil gøre, hvad vi alle vil, hvad der kan gøres for at skabe den bedst mulige Ordning for den sydslesvigske Befolkning, saaledes at den i Frihed paa sin Hjemstavns Jord kan træffe sin Beslutning og skønne over, hvad den vil i Fremtiden. Der er ingen, der ikke vil støtte et saadant Arbejde, og jeg har prøvet paa at give et Bidrag til en virkelig positiv Hjælp, en Hjælp, som naturligvis, hvis den kan gennemføres, vil blive ganske overordentlig kostbar, men det er jo ogsaa paa Viljen til at yde Ofre, det virkelige Sindelag skal prøves.